Warszawa, 30 czerwca 2020.

Prof. dr hab. med. Janina Stępińska
Narodowy Instytut Kardiologii, Warszawa

Ocena dorobku i osiągnięcia naukowego dr med. Ireneusza Jedlińskiego przygotowana na zlecenie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów w oparciu o załączoną dokumentację postępowania habilitacyjnego.

I. **Informacje na temat osiągnięć zawodowych Habilitanta:**

Dr n. med. Ireneusz Jedliński w 1995 ukończył Wydział Lekarski Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Stopień doktora nauk medycznych uzyskał w 2004 roku, po ukończeniu studiów doktoranckich, na podstawie rozprawy doktorskiej: „Wpływ leczenia bisoprololem na funkcję rozkurczową lewej komory oraz rezerwę przepływu wieńcowego u chorych z różnym stopniem zaawansowania klinicznego pierwotnej kardiomiopatii rozstrzeniowej". Promotorem rozprawy był Prof. U.M. Kajetan Poprawski.

W 1998 uzyskał specjalizację z chorób wewnętrznych I°, w 2002 specjalizację z chorób wewnętrznych II°, a w 2005 uzyskał specjalizację z kardiologii.

Od 1996 Kandydat był asystentem w II Klinice Kardiologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, a od 2002 jest starszym asystentem w Oddziale Kardiologii oraz konsultantem w Pracowni Chorób Serca i Naczyń Wielospecjalistycznego Szpitala Miejskiego im. Józefa Strusia w Poznaniu.

II. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego przez kandydata ubiegającego się o tytuł naukowy doktora habilitowanego.

Jako osiągnięcie naukowe dr n. med. Ireneusz Jedliński wskazał monografię: „Ocena odległych wyników przezcewnikowego zamknięcia przetrwałego otworu owalnego za pomocą zapinki Amplatza u chorych po kryptogennym niedokrwiennym udarze mózgu. Porównanie chorych młodszych i starszych".

Celem pracy była prospektywna, trzyletnia obserwacja wpływu wykonanego zabiegu na kilka elementów. Najważniejszy z nich, będący pierwszorzędowym punktem końcowym, to wy-

stąpienie udaru niedokrwiennego i/lub przejściowego niedokrwienia mózgu (TIA). Zdarzenia neurologiczne oceniano uwzględniając anatomię kompleksu PFO, wielkość przecieku, czas do wystąpienia incydentu neurologicznego, dzieląc pacjentów na dwie grupy wiekowe: do 45 r.ż. i powyżej. Oceniano również częstotliwość występowania i czas do pojawienia się nowego incydentu migotania przedsionków, częstotliwość występowania migrenowych bólów głowy, pojawienie się powikłania związanego z procedurą przezcewnikowego zamknięcia PFO - zależnych i niezależnych od okludera, w tym przecieku resztkowego. Z 400 wstępnie zakwalifikowanych chorych, po wykluczeniu pacjentów mających inne niż PFO czynniki ryzyka kolejnego udaru mózgu, do badania włączono 291. Obserwację ukończyło 280, z tego 150 pacjentów w grupie do 45 r.ż. W przeprowadzonej analizie autor wykazał , że największe korzyści z zabiegu mają chorzy ≤ 45r.ż u których stwierdzono tętniak przegrody przedsionkowej i/lub długą zastawkę Eustachiusza z większym przeciekiem. Jeśli dochodzi u nich do incydentu neurologicznego, czas od zamknięcia PFO jest dłuższy niż u osób powyżej 45 roku życia. Czynnikiem ryzyka incydentów neurologicznych w tej grupie jest niecałkowite zamknięcie PFO, czyli rezydualny przeciek. Natomiast w populacji osób > 45 r.ż. częściej rozpoznaje się migotanie przedsionków, co prowadzi do częstszych incydentów neurologicznych, niezależnie od anatomii. Wnioski dotyczące bólów migrenowych; ich zmniejszenia po zamknięciu PFO są zgodne z wcześniej publikowanymi.

Temat podjęty przez dr med. Ireneusza Jedlińskiego jest bardzo ważny klinicznie. O ile nie ma wątpliwości w podejmowaniu decyzji o zamknięciu PFO u osób młodych z istotnym przeciekiem, o tyle postępowanie u osób starszych jest ciągle dyskutowane. Zmniejszenie zagrożenia kolejnym incydentem neurologicznym ma przede wszystkim znaczenie dla każdego chorego po przebytym kryptogennym udarze niedokrwiennym, ale także dla jego rodziny. Kolejny incydent udarowy wiąże się z niezdolnością do pracy, koniecznością opieki osób trzecich, długotrwałą rehabilitacją, a także skutkami ekonomicznymi dla rodzin i dla systemu ochrony zdrowia. Uzyskane wyniki mogą być głosem w dyskusji na temat kwalifikacji i rokowania chorych kwalifikowanych do zamknięcia przetrwałego otworu owalnego za pomocą zapinki Amplatza u chorych po kryptogennym niedokrwiennym udarze mózgu. W mojej opinii wnioski wymagają dodatkowych analiz statystycznych i szczegółowszej dyskusji dotyczącej każdego zdefiniowanego przez Kandydata, celu pracy.

III. Ocena pozostałej działalności naukowej kandydata:

Zgodnie z analizą bibliometryczną uwzględniającą cały dorobek Kandydata, sporządzoną przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu dr med. Ireneusz Jedliński jest autorem/współautorem:

- 6 prac oryginalnych, w tym w 2 czasopismach z IF. IF za prace oryginalne opublikowane w 2002 i 2009 roku wynosi 7,714, punktacja Ministerstwa Nauki 40. Kandydat jest pierwszym autorem jednej z tych prac, opublikowanej w Acta Cardiologica w 2002 roku, czyli przed doktoratem. IF tej pracy wynosi 0,673, a punktacja MNiSW 8.

- prace poglądowe i kazuistyczne . Z analizy bibliometrycznej wynika, że za prace kazuistyczne kandydat uzyskał Impact Factor 22,143 i 355 punktów MNiSW, natomiast za prace poglądowe 75 punktów MNiSW. Dr med. Ireneusz Jedliński jest autorem 31 prac kazuistycznych, z których aż w 27 jest pierwszym autorem. Wszystkie prace kazuistyczne z pierwszym autorstwem są opublikowane w renomowanych czasopismach: jedna w European Heart Journal, pozostałe w Kardiologii Polskiej. Tak duża liczba prac kazuistycznych świadczy o dużym doświadczeniu klinicznym Kandydata.

Łączny IF wynosi 29,7, punktacja KBN/MNiSW 487.

Dr med. Ireneusz Jedliński brał udział w badaniach wieloośrodkowych; 3 publikacje badań z Jego udziałem zostały opublikowane. IF tych publikacji wynosi 62,245; 130 punktów MNiSW. Ponadto dr med. I. Jedliński jest współautorem 70 abstraktów kongresowych, z których 26 prezentowano na zjazdach międzynarodowych.

Liczba cytowań z bazy Web of Science, bez autocytowań, wynosi **358,** Index Hirscha wg Web of Science wynosi 3 a wg Scopus 4.

Zwraca uwagę fakt, że prace opublikowane były w latach 2007-2014. Analiza bibliometryczna została sporządzona 7 sierpnia 2019 roku. W PubMedzie, w danych na 30 czerwca 2020 nie ma informacji na temat ani jednej pracy opublikowanej po przygotowaniu analizy bibliometrycznej. Kandydat nie opublikował jako pracy oryginalnej, żadnych danych z monografii spełniającej kryterium osiągnięcia naukowego, na podstawie którego można się ubiegać o stopień doktora habilitowanego.

VI. Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski

Dr med. Ireneusz Jedliński jest członkiem Polskiego i Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego. W obydwu tych Towarzystwach jest członkiem Sekcji Echokardiografii.

Dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr n. med. Ireneusza Jedlińskiego obejmuje:

1. Organizację oraz prowadzenie wysokospecjalistycznych kursów doskonalących dla lekarzy pod patronatem Sekcji Echokardiografii Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego z punktami edukacyjnymi SEPTK.
2. Wykłady i warsztaty dla lekarzy POZ z Wielkopolski z punktami edukacyjnymi Towarzystwa Internistów Polskich
3. Prowadzenie szkoleń w zakresie echokardiografii dla lekarzy specjalizujących się z kardiologii w wielospecjalistycznym Szpitalu Miejskim im. Józefa Strusia w Poznaniu.

Nagrody i wyróżnienia:

W 2012 roku otrzymał nagrodę za najlepszy abstrakt na XIV Konferencji Naukowej Sekcji Echokardiografii.

VII. Podsumowanie

Zgodnie z art. 219. 1. Ustawy 2.0. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:1) posiada stopień doktora;, 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Dr med. Ireneusz Jedliński spełnia dwa pierwsze kryteria. Kryterium wysokiej aktywności naukowej nie jest jednoznacznie sprecyzowane w ustawie. W związku z tym, że dr med. Ireneusz Jedliński ubiega się o stopień naukowy doktora habilitowanego w Uniwersytecie Medycznym w Łodzi, przeanalizowano warunki, które w tej Uczelni powinien spełniać Kandydat. Uchwała Senatu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi z dnia 26 stycznia 2017 r. stanowi, że warunkiem ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego jest: "....posiadanie w dorobku naukowym, poza monografią lub cyklem prac stanowiących

osiągniecia naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, co najmniej 15 prac oryginalnych o łącznej punktacji MNiSzW wynoszącej co najmniej 200 pkt i łącznym wskaźniku wpływu Impact Factor wynoszącym co najmniej 10 pkt, z tym że co najmniej 100 pkt Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz co najmniej 5 pkt Impact Factor powinno przypadać na prace, których kandydat jest pierwszym autorem. "

Kandydat opublikował jedynie 6 z 15 wymaganych prac oryginalnych. Jako pierwszy autor opublikował jedną pracę oryginalną. Praca została opublikowana przed doktoratem, w 2002 w Acta Cardiologica, z Impact Factorem 0.673 przy wymaganych 5 punktach IF. Nie spełnia zatem kryteriów wymaganych przez Uniwersytet Medyczny w Łodzi, którego Rada Naukowa prowadzi postępowanie habilitacyjne.

Nie spełnia również warunków publikacyjnych obowiązujących w Narodowym Instytucie Kardiologii, gdzie wymaga się 10. prac oryginalnych w czasopismach ujętych w ministerialnym wykazie czasopism naukowych oraz posiadających IF (w tym cykl prac wykazany jako osiągnięcie), w tym 5 jako pierwszy autor – w tym co najmniej 3 artykuły z IF≥2,5.

Dr med. Ireneusz Jedliński jest bardzo doświadczonym klinicystą, zajmującym się echokardiografią. Od lat wykonuje badania echokardiograficzne kwalifikujące pacjentów do zamknięcia przetrwałego otworu owalnego. Monografia, którą przedstawił, jest podsumowaniem Jego wieloletniego doświadczenia w tej dziedzinie.

Całokształt dorobku dr med. Ireneusza Jedlińskiego nie spełnia kryteriów stawianych kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.

Janina Stępińska

Prof. dr hab. med. Janina Stępińska